

De eerste stapjes.

Na mijn afstuderen had ik alle tijd om op zoek te gaan naar geschikte panden. Wat we nodig hadden was een pand met 6 slaapkamers, een gemeenschappelijke ruimte/ woonkeuken en voldoende sanitaire voorzieningen. In de gemeente Dordrecht staan er ruim voldoende woningen te koop die aan deze eisen voldoen, maar.....

Natuurlijk waren wij ook op zoek naar en rustige woonomgeving want zorgvragers met NAH hebben behoefte aan rust structuur en hinder van (onverwachte) prikkels. Het gevolg hiervan is dat wij dus op zoek waren naar een sociale woonomgeving die (op termijn, na positieve ervaringen) open zou staan voor onze bewoners en hen welwillend op zou nemen. Dit sluit ook aan bij onze doelstelling dat onze zorgvragers een aandeel zouden krijgen in een cultuur van nabuurschap. Hier werd het zoeken een stuk ingewikkelder. Ruime woningen staan vaak in oude wijken met eigen sociaal maatschappelijke en economische problemen. Daarnaast hebben zij vaak een grote achterstand in onderhoud. Het mooiste verhaal uit onze zoektocht wil ik graag met u delen.

Omdat Jeroen geen tijd had ging deze keer mijn zusje met mij mee. Na een aantal mogelijk geschikte woningen in de morgen zijn wij 's middags naar de meest intrigerende woning van de dag (en hele zoektocht) gegaan. Een oud winkel- en woonpand "op stand" in de oude binnenstad van Dordrecht vlak bij de schouwburg Kunstmin. Na ons aanbellen werd er opgedaan door een vriendelijk meisje van een jaar of 10. Zij liet ons boven komen langs een hele steile en hoge trap. Op de gang boven gaf haar vader ons een hand en vertelde hij dat hij de kinderen naar school moest brengen maar dat wij in de voorkamer mochten wachten op de makelaar. De vloer van de kamer liep schuin af naar de dijk aan de voorkant, langs de muren zag je de schimmels groeien en bij het plafond in de erker kon ik het daglicht zien. Met de makelaar zijn we vervolgens naar de keuken en achterkamer gelopen, hier helde de vloer naar achteren toe. Ook hier vonden wij overal schimmels. Nog nooit heb ik zoveel verschillende kleuren schimmels gezien, rood, groen, geel en zwart. Verder waren er op meerdere plekken lekkages in het sanitair en de leidingen. Het stonk dus en niet zo'n beetje ook. Al met al was het qua indeling en ruimten een geweldige woning die gezien de staat waarin hij verkeerde een "niet meer te redden woning" bleek. Toch was dit niet het meest op bijzondere aan de woning. Na de makelaar vertelt te hebben dat dit niet de woning voor ons was hebben we verteld dat we nog erg nieuwsgierig waren naar het winkelpand. Dat was de makelaar ook, zij vertelde dat ze hiervan nog niet eerder de sleutels had gekregen tot vandaag. We zijn daarop met zijn 3en naar benden en via de straat de winkel binnen gegaan. Het was een overweldigende ruimte met zo verschrikkelijk veel rommel dat het even kostte om te zien waar wij waren. Er lagen grote lampen, reflectoren aan het plafond en op de grond, afvalzakken en aan de muur hing een vreemde schakelaar. Die schakelaar deed mij denken aan schakelaars in fabrieken waarmee de hoeveelheid elektriciteit geregeld kon worden. Mijn zus was heel optimistisch naar de serre doorgelopen en zag daar een hoefijzervormige bank met een tafeltje in het midden. Ze zei heel vrolijk dat de woning niets was maar dat zij zich wel kon voorstellen dat bewoners hier gezellig thee konden drinken. De makelaar en ik begonnen spontaan over de mogelijke waterpijpen wat mijn zusje niet meteen begreep omdat zij niet in de winkel rond had gekeken waar duidelijk de resten van een wietkwekerij te vinden waren. We zijn daar weggegaan met veel zorgen over het welzijn van de kinderen die daar woonden. De makelaar deelde deze zorgen en vertelde dat makelaars daarvoor protocollen hebben die zij volgen wanneer er risico's voor het welzijn van kinderen gevonden worden. zij gaf aan dat zij in dit geval werk zou maken van de situatie.

Maanden later vond ik de woning die wij gekocht en verbouwd hebben. Niet in Dordrecht maar wel in Zwijndrecht. In een fijne en rustige oudere wijk met vriendelijke burens.

Jolanda de Vries,
Ranonkel Wonen
www.ranonkel-wonen.nl